

Gældende formulering

§ 19. Er en person efterlyst af myndighederne i en stat uden for Den Europæiske Union som sigtet, tiltalt eller dømt for en strafbar handling, der må antages at kunne begrunde udlevering efter denne lov, kan de retsmidler, der omtales i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse, kapitel 70 om varetægtsfængsling, kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning og kapitel 74 om beslaglæggelse og edition samt kapitel 75 a om andre efterforskningskridt, anvendes i samme omfang, som hvis anmodning om udlevering forelå, jf. § 13.

Stk. 2. Foranstaltninger, der er truffet efter stk. 1, skal ophæves, såfremt anmodning om udlevering ikke er modtaget senest 30 dage efter anholdelsen. I særlige tilfælde kan retten dog forlænge denne frist.

§ 20. Justitsministeren kan efter anmodning tillade, at en person, der er udleveret efter reglerne i denne lov, underkastes strafforfølgning eller straffuldbyrdelse eller udleveres videre til tredjeland for en anden strafbar handling begået før udleveringen end den, han er udleveret for.

Stk. 2. Tilladelsen kan kun meddeles, såfremt udlevering for den pågældende handling kunne have fundet sted efter bestemmelserne i denne lov. Bestemmelserne i § 10 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Tilladelse til, at den pågældende videreudleveres til Finland, Island, Norge eller Sverige, kan dog meddeles, såfremt handlingen efter reglerne om udlevering til disse lande kunne have begrundet udlevering af ham her fra landet.

Lovforslaget

8. I § 19, stk. 1, indsættes efter »Den Europæiske Union«: »og Norden«.

9. § 20, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Hvis den pågældende er udleveret til et nordisk land, kan tilladelse til, at vedkommende drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, jf. § 10 o, stk. 1, nr. 2, dog meddeles, selv om udlevering for den pågældende handling ikke kunne have fundet sted. «